

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Macedonianos Nestorius afflixerit. Capvt XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

reuerentur, firmum afferre præsidium, omnes communi consensu ad credendum in Christum se contulerunt: atq; ad ciuitatem quandam Gallia profecti, postulant ab Episcopo, vt Christianorum baptismo donentur. Is, cum illis septem dies præscripsisset ad ieiunandum, eosque in fide erudiuisset, octauo die lauacro baptismatis tinxit, & cum pace dimisit. Illi animo fidenti contra tyrannos gradiuntur: nec spes eos fefellit. Quippe Vptaro Hunnorum rege nocte, cum se cibo nimio ingurgitasset, medio disrupto, Burgundiones Hunnos duce carentes adorti, pauci cum permultis (tria enim millia contra decem impetum faciunt) commisso prælio victoriam consequuntur. Ex illo tempore gens ea religionem Christianam ardenti studio excoluit. Sub idem tempus Barbas Arianorum Episcopus moritur, ad decimum tertium Consulatum Theodosi & Valentiniani tertium, octauo Calend. Iulii: in cuius locum succedit Sabbatius. Verùm de his fatis multa.

Quomodo Macedonianos Nestorius afflixerit.

CAPVT XXXI.

Nestorius autem, quoniam multa contra ecclesie consuetudinem moliebatur, sibi propterea grauissimum odium peperit, sicut euentus rerum ab eo gestarum satis declarat. Germæ, vrbis Helleponti Episcopus Antonius Nestorij ferocitati in hæreticis profligandis obsecutus, Macedonianos grauius exagitare conabatur: & quo se excusaret, mandatum à Patriarcha, Episcopo scilicet Constantinopolitano se de ea re accepisse simulabat. Itaque Macedoniani etsi ad tempus se vexari passi sunt, postea tamen vbi Antonius eos acerbius insectabatur, non amplius illam iniuriarum molem tolerare potuerunt, sed tam cæco animorum impetu ferebantur, vt libidine vlciscendi æquo & bono prælata, per viros ad eam rem missos Antonium occidendum curarent. Hoc scelus à Macedonianis patratum, tanquam materia ad ferociam Nestorij incendendam fuit: qui persuasit Imperatori, vt ecclesie illis adimerentur. Quare Macedonianis vna ecclesia Constantinopoli extra vetera

vetera vr̄bis mœnia sita, altera Cizici, aliæ præterea complures, quas in agris Hellesponti tenebant, ablatae fuerunt. Vnde nonnulli eorum ad ecclesiam reuersi, fidei Confubstantialis assenserunt.

De Anastasio presbytero, cuius impulsu Nestorius ad impietatem deductus erat.

CAP. XXXII.

AT verò temulentis, vt in prouerbio est, vinum non deest, neque feditioso pugna: & propterea Nestorius, qui alios ecclesiis suis pellere obnixè contendebat, ipse fortè ecclesia pulsus est. Causa autem eius generis fuit. Anastasius presbyter, qui vna cum eo Antiochia illuc venerat, eiusque consuetudine semper vsus erat, & in magno honore ab illo habitus, eiq̄ue in rebus gerendis consiliarius, quodam tempore, in ecclesia docuit, Mariam à nemine Deiparam vocari debere: eam enim hominem esse: & ab homine Deum non posse nasci. Hæc verba omnium animos tam clericorum quàm laicorum magnopere conturbauit. Nam iam olim didicerant Christum verè Deum esse, & nequaquam propter incarnationis mysterium tanquam solum hominem à diuinitate separatum, idq̄ue obsecuti sententiæ Apostoli dicentis: Et si cognouimus secundum carnem 2. Cho. 5. Christum, sed nunc non amplius cognoscimus. Atque ob hanc causam desinamus de Christo disputare, & ad perfectionem, quæ est in illo contendamus. Cum igitur tumultus hac de re, vt dixi, in ecclesia ortus esset, Nestorius sententiam Anastasii confirmare studens (nam eum, quem tanti faciebat, non vt blasphemias in Christum iacentem coargui voluit) sèpissimè de ea controuersia in ecclesia pro concione disseruit: deq̄ue eadem pugaciter quæstiones posuit, & vocem Deiparam, omnino reiecit. Ac quoniam disceptatio de ista controuersia aliter ab aliis instituta fuit, diuisio in ecclesia facta est. Nam non aliter atque homines in nocturno prælio constituti, incerto impetu ferebantur, & nunc hæc, nunc illa assueverant: atque quod modo assensi fuerant, id ipsum

id ipsum